

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

22. september 2016*

Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Intellektuaalomand — Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused — Direktiiv 2001/29/EÜ — Reprodutseerimise ainuõigus — Erandid ja piirangud — Artikli 5 lõike 2 punkt b — Isiklikuks tarbeks kopeerimise erand — Õiglane hüvitis — Eraõiguslike kokkulepete sõlmimine õiglase hüvitise tasumisest vabastamise tingimuste kindlaksmääramiseks — Hüvitise tagasimaksmise nõue, mille võib esitada ainult lõppkasutaja

Kohtuasjas C-110/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Consiglio di Stato (riiginõukogu, Itaalia) 4. detsembri 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 2. märtsil 2015, menetluses

Microsoft Mobile Sales International Oy, varem Nokia Italia SpA,

Hewlett-Packard Italiana Srl,

Telecom Italia SpA,

Samsung Electronics Italia SpA,

Dell SpA,

Fastweb SpA,

Sony Mobile Communications Italy SpA,

Wind Telecomunicazioni SpA,

versus

Ministero per i beni e le attività culturali (MIBAC),

Società italiana degli autori ed editori (SIAE),

Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), likvideerimisel,

Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (ANICA),

Associazione produttori televisivi (APT),

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

menetluses osalesid:

Assotelecomunicazioni (Asstel),

Vodafone Omnitel NV,

H3G SpA,

Movimento Difesa del Cittadino,

Assoutenti,

Adiconsum,

Cittadinanza Attiva,

Altroconsumo,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič (ettekandja), kohtunikud C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik L. Carrasco Marco,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. veebruari 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Microsoft Mobile Sales International Oy, esindajad: *avvocato* G. Cuonzo ja *avvocato* V. Cerulli Irelli,
- Hewlett-Packard Italiana Srl, esindajad: *avvocato* A. Clarizia ja *avvocato* M. Quattrone,
- Telecom Italia SpA, esindajad: *avvocato* F. Lattanzi ja *avvocato* E. Stajano,
- Samsung Electronics Italia SpA, esindajad: *avvocato* S. Cassamagnaghi, *avvocato* P. Todaro ja *avvocato* E. Raffaelli,
- Dell SpA, esindajad: *avvocato* L. Mansani ja *avvocato* F. Fusco,
- Sony Mobile Communications Italy SpA, esindajad: *avvocato* G. Cuonzo ja *avvocato* V. Cerulli Irelli,
- Wind Telecomunicazioni SpA, esindajad: *avvocato* B. Caravita di Toritto, *avvocato* S. Fiorucci ja *avvocato* R. Santi,
- Società italiana degli autori ed editori (SIAE), esindajad: *avvocato* M. Siragusa ja *avvocato* M. Mandel,
- Assotelecomunicazioni (Asstel), esindaja: *avvocato* M. Libertini,

- Altroconsumo, esindajad: *avvocato* G. Scorza, *avvocato* D. Reccia ja *avvocato* M. Salvati,
 - Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistasid *avvocato dello Stato* A. Vitale ja *avvocato dello Stato* S. Fiorentino,
 - Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja D. Segoin,
 - Euroopa Komisjon, esindajad: V. Di Bucci ja J. Samnadda,
- olles 4. mai 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 5 lõike 2 punkti b.
- 2 Taotlus on esitatud mitme kohtuvaidluse raames, milles osalevad ühelt poolt personaalarvutite, salvestusseadmete, andmekandjate, mobiiltelefonide ja fotoaparaatide tootjad ja edasimüüjad ning teiselt poolt Ministero per i beni e le attività culturali (Itaalia kultuuri- ja turismiministeerium, edaspidi „MIBAC“), la Società italiana degli autori ed editori (Itaalia autorite ja kirjastajate ühing, edaspidi „SIAE“), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (esitajate õigusi kaitsev instituut), likvideerimisel, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (riiklik kino-, audiovisuaal- ja multimeediatööstuse ühendus) ja Associazione produttori televisivi (teleprodutsentide ühendus), ning milles vaieldakse „õiglase hüvitise“ üle, mida SIAE vahendusel tuleb loometeoste autoritele maksta nende teoste eraviisilise isiklikuks tarbeks reprodutseerimise eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2001/29 põhjendustes 31, 35 ja 38 on märgitud:
 - „(31) Tuleb tagada õiguste ja huvide tasakaal eri liiki õiguste valdajate huvide vahel, samuti eri liiki õiguste valdajate ning kaitstud objekti kasutajate vahel. [...]
 - [...]
 - (35) Teatavate erandite ja piirangute puhul peaksid õiguste valdajad saama õiglast hüvitist, mis nõuetekohaselt kompenseeriks nende kaitstud teoste või muude objektide kasutamise. Sellise õiglase hüvitise vormi, üksikasjaliku korra ja võimaliku suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvesse võtta iga juhtumi konkreetseid asjaolusid. Nende asjaolude hindamisel võiks olla kasulik kriteerium nimetatud toimingutest tuleneda võiv kahju õiguste valdajale. [...]
 - [...]
 - (38) Liikmesriikidel tuleks lubada ette näha reprodutseerimisõiguse erand või piirang teatud liiki auditoorse, visuaalse ja audiovisuaalse materjali isiklikuks kasutamiseks reprodutseerimise kohta ning näha ette õiglase hüvitise. Sealhulgas võib sisse seada või edasi kasutada tasusüsteeme, et hüvitada mõju õiguste valdajatele. [...]

4 Direktiivi 2001/29 artiklis 2 „Reprodutseerimisõigus“ on sätestatud:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

- a) autoritel nende teoste suhtes;
- b) esitajatel nende esituste salvestiste suhtes;
- c) fonogrammitootjatel nende fonogrammide suhtes;
- d) filmide esmasalvestuste tootjatel nende filmide originaali ja koopiate osas;
- e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.“

5 Selle direktiivi artikli 5 „Erandid ja piirangud“ lõike 2 punktis b on ette nähtud:

„Liikmesriigid võivad artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõiguse puhul näha ette erandeid ja piiranguid järgmistel juhtudel, kui kõne all on:

[...]

- b) mis tahes kandjal reproduktsioonid, mille füüsiline isik on teinud isiklikuks tarbeks ning mille kasutuseesmärk ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, tingimusel, et õiguste valdajad saavad õiglase hüvitise, mille puhul võetakse arvesse, kas asjaomase teose või objekti puhul on või ei ole kasutatud artiklis 6 osutatud tehnilisi meetmeid;

[...]“.

Itaalia õigus

6 Direktiiv 2001/29 võeti Itaalia õiguskorda üle 9. aprilli 2003. aasta õigusaktiga decreto legislativo n. 68 – Attuazione della direttiva 2001/29/CE sull’armonizzazione di taluni aspetti del diritto d’autore e dei diritti connessi nella società dell’informazione (seadusandlik dekreet nr 68, millega rakendatakse direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas; *GURI* nr 87 regulaarne lisa, 14.4.2003), millega muudeti 22. aprilli 1941. aasta õigusakti legge n. 633 – Protezione del diritto d’autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (seadus nr 633 autoriõiguse ja muude selle kasutamisega kaasnevate õiguste kaitse kohta, edaspidi „LDA“), lisades sellesse seadusesse artiklid 71*sexies*, 71*septies* ja 71*octies*, mis käsitlevad „eraviisilist reprodutseerimist isiklikuks tarbeks“.

7 LDA artikli 71*sexies* lõikes 1 on sätestatud:

„Heli- ja videosalvestiste eraviisiline reprodutseerimine mis tahes andmekandjal isikliku kasutamise eesmärgil on lubatud, kui seda teeb füüsiline isik üksnes isiklikuks tarbeks, tingimusel et selle eesmärk on mittetulunduslik ega ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, järgides artiklis 102*quater* nimetatud tehnilisi meetmeid.“

8 LDA artiklis 71*septies* on sätestatud:

„1. Helisalvestiste autoritel ja tootjatel ning audiovisuaalteoste algsetel tootjatel, videosalvestiste esitajatel ja tootjatel ning nende õigusjärglastel on heli- ja videosalvestiste isiklikuks tarbeks kopeerimise korral õigus artiklis 71*sexies* ette nähtud hüvitisele. Seadmete puhul, mis on mõeldud üksnes heli- või videosalvestiste analoog- või digitaalsalvestamiseks, on see hüvitis teatav osa hinnast, mille lõppkasutaja on jaemüüjale maksnud; polüfunktsionaalsete seadmete puhul arvutatakse see hind välja seadmes asuva salvestamiseks mõeldud osaga samaväärsete omadustega seadme hinna põhjal või kui see ei ole võimalik, siis seadmele määratud kindla summana. Audio- ja videosalvestuste tegemiseks sobivate andmekandjate, näiteks analoog-, digitaalandmekandjate või heli- või videosalvestiste tegemiseks mõeldud sise- või välismälude puhul on hüvitise summa proportsionaalne nende andmekandjate salvestusmahuga. Video kaugsalvestussüsteemide puhul peab käesolevas lõikes käsitletavat hüvitist tasuma teenuseosutaja ning hüvitis on proportsionaalne teenuse osutamise eest saadava tasuga.

2. Lõikes 1 nimetatud hüvitise suurus määratakse kindlaks [liidu] õigusnormide kohaselt, võttes ühtlasi arvesse reprodutseerimisõigusi, [MIBACi] dekreediga, mis tuleb anda hiljemalt 31. detsembriks 2009, olles ära kuulanud artiklis 190 nimetatud komitee arvamuse ning lõikes 1 nimetatud seadmete ja andmekandjate tootjate kõige representatiivsemad kutseliidud. Hüvitise arvutamisel võetakse arvesse, kas artiklis 102*quater* nimetatud tehnilisi meetmeid on kasutatud või mitte, samuti arvestatakse digikoopia ja analoogkoopia mõju erinevust. Dekreeti ajakohastatakse iga kolme aasta järel.

3. Hüvitist peab maksma isik, kes toodab lõikes 1 nimetatud seadmeid ja andmekandjaid või impordib neid riigi territooriumile eesmärgiga sellest kasu saada. Need isikud peavad esitama [SIAE-le] iga kolme aasta järel deklaratsiooni, märkides ära müügikäibe ja maksmisele kuuluvad summad ning tasudes need summad samal ajal. Hüvitise maksmatajäämise korral vastutab selle eest solidaarselt salvestusseadmete või salvestamiseks sobivate andmekandjate edasimüüja.[...]“

9 LDA artiklis 71*octies* on ette nähtud:

„1. Artiklis 71*septies* nimetatud hüvitis seadmete eest, mis on mõeldud fonogrammide salvestamiseks, makstakse [SIAE-le], kes maksab saadud summast pärast oma kulude mahaarvamist 50% autoritele ja nende õigusjärglastele ning 50% helisalvestitiste tootjatele, sealhulgas kõige esinduslikumate ameti- ja kutseliitude vahendusel.

2. Fonogrammitootja maksab viivitamatult ning hiljemalt kuue kuu jooksul 50% lõike 1 alusel saadud hüvitisest asjaomastele esitajatele.

3. Artiklis 71*septies* nimetatud hüvitis seadmete eest, mis on mõeldud videosalvestiste salvestamiseks, makstakse [SIAE-le], kes maksab saadud summast pärast oma kulude mahaarvamist 30% autoritele ning ülejäänud 70% võrdsetes osades filmide esmasalvestuste tootjatele, videosalvestiste tootjatele ja esitajatele, sealhulgas kõige esinduslikumate ameti- ja kutseliitude vahendusel. Esitajatele makstavast hüvitisest 50% kasutatakse 5. veebruari 1992. aasta seaduse nr 93 artikli 7 lõikes 2 kirjeldatud tegevuste ja eesmärkide rahastamiseks.“

10 LDA artikli 71*septies* lõike 2 alusel võttis MIBAC 30. detsembril 2009 vastu decreto relativo alla determinazione del compenso per la riproduzione privata di fonogrammi e di videogrammi (dekreet hüvitise määramise kohta heli- ja videosalvestiste isiklikuks tarbeks reprodutseerimise eest; edaspidi „30. detsembri 2009. aasta dekreet“), mis koosneb ühestainsast artiklist, mille kohaselt „heli- ja videosalvestiste isiklikuks tarbeks kopeerimise eest vastavalt [LDA] artiklile 71*septies* makstava hüvitise summa nähakse ette tehnilises lisas, mis on [selle dekree] lahutamatu osa“.

11 30. detsembri 2009. aasta dekree di tehnilise lisa (edaspidi „tehniline lisa“) artiklis 2 on ette nähtud hüvitiselsummad isiklikuks tarbeks kopeerimise eest ning esitatud loetelu 26 tootekategooriast, millest igauhe juurde on märgitud selle hüvitise summa.

12 Tehnilise lisa artiklis 4 on ette nähtud:

„1. [SIAE] edendab käesolevate sätete tõhusamaks kohaldamiseks protokollide sõlmimist, sealhulgas selleks, et kohaldada objektiivseid või subjektiivseid erandeid nagu seadmete või andmekandjate kutsealase kasutamise juhtudel või teatavate videomänguaparaatide puhul. Need protokollid võetakse vastu kokkuleppel isiklikuks tarbeks kopeerimise eest hüvitist maksma kohustatud isikute või nende kutseliitudega.

2. Enne käesolevate sätete vastuvõtmist kehtinud varasemad kokkulepped jäävad jõusse kuni lõikes 1 nimetatud protokollide vastuvõtmiseni.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

13 Põhikohtuasi apellandid on personaalarvutite, salvestusseadmete, andmekandjate, mobiiltelefonide ja fotoaparaatide tootjad ja edasimüüjad.

14 Nad esitasid Tribunale Amministrativo Regionale del Laziole (Lazio piirkonna halduskohus, Itaalia) kaebuse, milles palusid 30. detsembri 2009. aasta dekree di kehtetuks tunnistamist. Kaebuse põhjendamiseks väitsid nad, et asjassepuutuvad liikmesriigi õigusnormid on liidu õigusega vastuolus eelkõige põhjusel, et isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu peavad maksma isikud, kes ilmselgelt tegelevad muuga kui isiklikuks tarbeks kopeerimisega, ehk muu hulgas juriidilised isikud ja oma kutsetegevuse raames tegutsevad isikud. Nad rõhutasid ka, et volituste delegeerimine MIBACi poolt SIAE-le ehk autoriõiguste kollektiivse esindamise organisatsioonile Itaalias on diskrimineeriv, kuna liikmesriigi õigusnormid annavad SIAE-le volituse määrata isikud, kes tuleb vabastada tasu maksmisest isiklikuks tarbeks kopeerimise eest, ning isikud, kellel on õigus juba makstud tasu vastavas menetluses tagasi nõuda.

15 Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Lazio piirkonna halduskohus) jättis apellantide kaebuse rahuldamata.

16 Põhikohtuasi apellandid esitasid kaebuse rahuldamata jätmise otsuse peale appellatsioonkaebuse Consiglio di Statole (riiginõukogu, Itaalia), kellel tekkisid kahtlused direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tõlgendamise kohta, mistõttu ta otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas liidu õigusega ja täpsemalt direktiivi 2001/29 põhjendusega 31 ning artikli 5 lõike 2 punktiga b on vastuolus liikmesriigi õigusnormid (nagu LDA artikkel 71*sexies* koosmõjus tehnilise lisa artikliga 4), milles on sätestatud, et andmekandjate ja seadmete puhul, mis omandatakse ilmselgelt muul eesmärgil kui isiklikuks tarbeks kopeerimine, see tähendab puhtalt kutsealaseks kasutamiseks, määratakse isiklikuks tarbeks kopeerimise tasust *ex ante* vabastamise kriteeriumid kindlaks eraõigusliku kokkuleppe või „vabade läbirääkimiste“ teel, eriti mis puudutab nimetatud artiklis 4 käsitletavaid „rakendusprotokolle“, kuna puuduvad üldnormid ja igasugused tagatised, et SIAE kohtleks tasu maksmiseks kohustatud isikuid või nende kutseliite võrdselt?

2. Kas liidu õigusega ja täpsemalt direktiivi 2001/29 põhjendusega 31 ning artikli 5 lõike 2 punktiga b on vastuolus liikmesriigi õigusnormid (nagu Itaalia autoriõiguse seaduse artikkel 71*sexies* koosmõjus 30. detsembri 2009. aasta dekree digaga ja SIAE juhistega tagasimaksete kohta), milles on sätestatud, et

andmekandjate ja seadmete puhul, mis omandatakse ilmselgelt muul eesmärgil kui isiklikuks tarbeks kopeerimine, see tähendab puhtalt kutsealaseks kasutamiseks, võib tasu tagasimaksmist taotleda ainult lõppkasutaja, mitte andmekandjate ja seadmete tootja.“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Vastuvõetavus

- 17 SIAE hinnangul on esimene küsimus vastuvõetamatu, sest see oleks tulnud lahendada, tõlgendades liikmesriigi õigust kooskõlas liidu õigusega, mille kohaselt ei pea isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksma muude kui füüsiliste isikute poolt üksnes kutsealaseks kasutamiseks ostetud salvestusseadmetelt ja andmekandjatelt.
- 18 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale on Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute vahelise ERTL artiklis 267 ette nähtud koostöö raames ainult asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval liikmesriigi kohtul pädevus eripärasid arvestades hinnata nii eelotsuse vajalikkust oma lahendi tegemiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Kui esitatud küsimused puudutavad liidu õiguse tõlgendamist, on Euroopa Kohus järelikult reeglina kohustatud otsuse langetama (vt eelkõige kohtuotsused, 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 21, ja 12.11.2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, punkt 24).
- 19 Liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotluse võib Euroopa Kohus jätta läbi vaatamata vaid siis, kui on ilmne, et liidu õigusnormi tõlgendamine, mida liikmesriigi kohus palub, ei ole mingil viisil seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, või ka juhul, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada faktilised või õiguslikud asjaolud, mis on vajalikud tarviliku vastuse andmiseks talle esitatud küsimustele (vt eelkõige kohtuotsused, 16.6.2015, Gauweiler jt, C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 25, ja 8.9.2015, Taricco jt, C-105/14, EU:C:2015:555, punkt 30).
- 20 Käesoleval juhul see nii ei ole, sest esimene Euroopa Kohtule esitatud küsimus, mis puudutab liidu õiguse tõlgendamist, ei ole sugugi hüpoteetiline ning selles on näidatud seos põhikohtuasja asjaoludega, sest see küsimus puudutab mitme liidu õigusnormi tõlgendamist, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab otsustavaks tema menetluses oleva kohtuasja lahendamisel, täpsemalt küsimuses, mis puudutab isiklikuks tarbeks kopeerimise tasust vabastamise korda juhul, kui andmekandjad ja salvestusseadmed on ostetud ilmselgelt muul eesmärgil kui koopiategemine isiklikuks tarbeks.
- 21 SIAE väidab ka, et teine küsimus on vastuvõetamatu, sest see on identne küsimustega, mille Euroopa Kohus on juba lahendanud.
- 22 Niisugune vastuvõetamatuse väide tuleb tagasi lükata. Isegi kui esitatud küsimused oleksid sisult identsed nendega, mille kohta on analoogses kohtuasjas juba eelotsus tehtud, ei keela see asjaolu mingil viisil liikmesriigi kohtul esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimust ega muuda esitatud küsimust vastuvõetamatuks (vt selle kohtuotsused, 6.10.1982, Cilfit jt, 283/81, EU:C:1982:335, punktid 13 ja 15; 24.2009, Pedro IV Servicios, C-260/07, EU:C:2009:215, punkt 31, ja 26.11.2014, Mascolo jt, C-22/13, C-61/13, C-63/13 ja C-418/13, EU:C:2014:2401, punkt 49).
- 23 Seega on eelotsuse küsimused vastuvõetavad.

Sisulised küsimused

- 24 Esitatud küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas liidu õigust ja täpsemalt direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja millega esiteks seatakse ilmselgelt muuks kui isiklikuks tarbeks kopeerimiseks mõeldud seadmete ja andmekandjate tootjate ja maaletoojate isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise kohustusest vabastamise tingimuseks kokkuleppe sõlmimine üksuse, kellel on seaduslik monopol teoste autorite huvide esindamiseks, ja tasu maksmiseks kohustatud isikute või nende kutseliitude vahel, ning milles teiseks nähakse ette, et niisuguse tasu tagasimaksmist võib tasu alusetu maksmise korral nõuda ainult nimetatud seadmete ja andmekandjate lõppkasutaja.
- 25 Siinkohal olgu märgitud, et esiteks on direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b sõnastuse kohaselt liikmesriikidel õigus kehtestada direktiivi artiklis 2 ette nähtud reprodutseerimise ainuõiguse erandid ja piirangud mis tahes kandjal reprodutseerimise suhtes, mille füüsiline isik on teinud isiklikuks tarbeks ning mille kasutuseesmärk ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik, tingimusel et nimetatud ainuõiguse omajad saavad õiglase hüvitise, mille puhul võetakse arvesse nimetatud direktiivi artiklis 6 osutatud tehnilisi meetmeid.
- 26 Direktiivi 2001/29 põhjenduste 35 ja 38 kohaselt väljendab selle direktiivi artikli 5 lõike 2 punkt b liidu seadusandja tahet luua eriomane kompensatsioonisüsteem, mille rakendamise kutsub esile õiguste omajatele tekkinud kahju, tekitades põhimõtteliselt kohustuse see kahju „kompenseerida“ või „hüvitada“ (kohtuotsus, 9.6.2016, EGEDA jt, C-470/14, EU:C:2016:418, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Kuna direktiivi 2001/29 sätetes ei ole õiglase hüvitise süsteemi erinevaid elemente sõnaselgelt täpsustatud, on liikmesriikidel lai kaalutusõigus selle hüvitise maksmiseks kohustatud isikute kindlaksmääramisel. Sama kehtib selle hüvitise vormi, üksikasjaliku korra ja võimaliku suuruse kindlaksmääramisel (vt selle kohta kohtuotsus, 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 28 Euroopa Kohtu praktikast ilmneb, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktiga b vastavuses olemiseks peavad õiglase hüvitise ning seetõttu ka selle aluseks olev süsteem ja hüvitise suurus olema seotud kahjuga, mis isiklikuks tarbeks kopeerimisega on õiguste omajatele tekitatud (vt selle kohta kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Seetõttu on õiglase hüvitise rahastamise süsteem kooskõlas nõudega saavutada direktiivi 2001/29 põhjenduses 31 nõutav „õiglase tasakaal“ ühelt poolt õiglast hüvitist saavate autorite õiguste ja huvide ning teiselt poolt kaitstud objektide kasutajate õiguste ja huvide vahel üksnes siis, kui asjaomaseid reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid ja andmekandjaid kasutatakse isiklikuks tarbeks kopeerimise eesmärgil ning seega siis, kui kaitstud teose autorile tekitatakse kahju. Neid nõudeid arvestades on isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu kohaldamine asjaomaste digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmetele ja andmekandjatele ning viimaste isiklikuks tarbeks reprodutseerimiseks kasutamine omavahel tingimata seotud (vt selle kohta kohtuotsus, 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 52).
- 30 Teiseks olgu meelde tuletatud, et Euroopa Kohus on juba otsustanud, et kui reprodutseerimise ainuõiguse omajale kahju tekitanud isik on sama isik, kes reprodutseerib kaitstud teost isikliku kasutamise tarbeks ilma õiguse omajalt eelnevalt luba küsimata, siis peab nimetatud isik reprodutseerimisega seotud kahju üldjuhul heastama, rahastades õiguse omajale makstavat hüvitist (kohtuotsused, 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 45; 16.6.2011, Stichting de Thuis kopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punkt 26, ja 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 23).

- 31 Euroopa Kohus on siiski möönnud, et kuna praktikas on keeruline tuvastada isiklikuks tarbeks kasutajaid ning kohustada neid reprodutseerimise ainuõiguste omajatele tekitatud kahju hüvitama, võivad liikmesriigid õiglase hüvitise rahastamiseks seada sisse „isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu“, mida ei pea maksma mitte asjaomased isikud, vaid need, kelle käsutuses on reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid ja andmekandjad ning kes teevad need seadmed isikutele õiguslikult või faktiliselt kättesaadavaks. Nimetatud süsteemi kohaselt peavad isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksma asjaomased seadmeid käsutavad isikud (vt selle kohta kohtuotsused, 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 46; 16.6.2011, Stichting de Thuis kopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punkt 27, ja 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 24).
- 32 Liikmesriigid võivad isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu teataval tingimustel kohaldada reprodutseerimiseks sobivatele andmekandjatele neil vahet tegemata, sealhulgas juhul, kui nende lõppkasutus ei kuulu direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b kohaldamisalasse (vt kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 44).
- 33 Euroopa Kohus on selle kohta veel täpsustanud, et kuna nimetatud süsteem võimaldab kõnealust hüvitist rahastama kohustatud isikul kajastada isiklikuks tarbeks kopeerimise tasuna makstud summat samade reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate kättesaadavaks tegemise hinnas või osutatud reprodutseerimisehinna hinnas, siis lasub tasumiskohustus lõpuks seda hinda maksvatel isiklikuks tarbeks kasutajatel direktiivi 2001/29 põhjenduses 31 mainitud „õiglase tasakaalu“ järgi, mis tuleb leida reprodutseerimise ainuõiguse omajate ja kaitstud objektide kasutajate huvide vahel (vt selle kohta kohtuotsused, 16.6.2011, Stichting de Thuis kopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punkt 28, ja 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 25).
- 34 Samas on Euroopa Kohus leidnud, et sellise tasu kohaldamise süsteem on direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktiga b kooskõlas ainult juhul, kui selle kehtestamine on põhjendatud praktiliste raskustega ning kui salvestustasu maksjatel on õigus salvestustasu tagastamisele, kui seda ei olnud vaja maksta (vt selle kohta kohtuotsused, 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 31, ja 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 45).
- 35 Isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu süsteem võib muu hulgas olla põhjendatud vajadusega heastada olukord, kus lõppkasutajate kindlakstegemine on võimatu või nende kindlakstegemisega kaasnevad praktilised või muud sarnased raskused (kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 36 Samas nähtub Euroopa Kohtu praktikast, et igal juhul ei tohi seda tasu kohaldada reprodutseerimise seadmete, -aparaatide ja -andmekandjate tarnimisele muudele kui füüsilistele isikutele eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isiklikuks tarbeks reprodutseerimisest (kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Lisaks peab selline süsteem ette nägema õiguse isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu tagastamisele, mis peab olema tõhus ega tohi muuta makstud salvestustasu tagasisaamist ülemäära raskeks. Tasu tagasisaamise õiguse ulatus, tõhusus, kättesaadavus, sellele tehtud reklaam ja selle kasutamise lihtsus peavad võimaldama isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu süsteemi tõttu puuduva tasakaalu leevendada, et olukord vastaks kindlaks tehtud praktilistele raskustele (vt selle kohta kohtuotsused, 11.7.2013, Amazon.com International Sales jt, C-521/11, EU:C:2013:515, punkt 36, ja 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 52).
- 38 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusi tuleb analüüsida eeltoodud kaalutlusi silmas pidades.
- 39 Esmajärjekorras tuleb märkida, et põhikohtuasjas käsitletava õiglase hüvitise süsteemi kohta on LDA artikli 71septies lõikes 1 ette nähtud, et isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu on osa hinnast, mille lõpptarbija maksab jaemüüjale asjassepuutuvate seadmete ja andmekandjate eest, ning et selle tasu

summa määratakse kindlaks lähtuvalt vastavate toodete salvestusvõimsusest. LDA artikli 71*septies* lõike 3 kohaselt peab tasu maksma isik, kes toodab lõikes 1 nimetatud seadmeid ja andmekandjaid või impordib neid Itaalia territooriumile eesmärgiga sellest kasu saada.

- 40 On selge, et põhikohtuasjas vaidluse all olevate õigusnormide hulgas ei ole üldkohaldatavat sätet, mis vabastaks isiklikuks tarbeks kopeerimise tasust tootjad ja maaletoojad, kes suudavad tõendada, et kõnealused seadmed ja andmekandjad on omandanud muud kui füüsilised isikud eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isiklikuks tarbeks kopeerimisest.
- 41 Käesoleva kohtuotsuse punktis 36 meelde tuletatud Euroopa Kohtu praktikast aga ilmneb, et niisuguste seadmete tarnimisele kõnealust tasu kohaldada ei tohi.
- 42 Nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 29, on õiglase hüvitise rahastamise süsteem direktiivi 2001/29 põhjenduses 31 mainitud „õiglase tasakaalu“ nõudega kooskõlas nimelt üksnes siis, kui asjaomaseid reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid ja andmekandjaid võidakse kasutada isiklikuks tarbeks kopeerimise eesmärgil.
- 43 Tuleb küll nõustuda Itaalia valitsusega, kes rõhutab, et tehnilise lisa artiklis 4 on ette nähtud, et SIAE peab „edendama“ protokollide sõlmimist, „sealhulgas selleks, et kohaldada objektiivseid või subjektiivseid erandeid nagu seadmete või andmekandjate kutsealase kasutamise juhtudel või teatavate videomänguaparaatide puhul“, kusjuures need protokollid tuleb vastu võtta kokkuleppel isiklikuks tarbeks kopeerimise eest hüvitist maksma kohustatud isikute või nende kutseliitidega.
- 44 Euroopa Kohus on siiski meelde tuletanud, et direktiivi 2001/29 artiklis 5 ette nähtud erandite kohaldamisel tuleb järgida liidu õiguse üldpõhimõtteks olevat võrdse kohtlemise põhimõtet, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 20 ja mis Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt nõuab, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud (kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punktid 31 ja 32 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Seetõttu ei tohi liikmesriigid ette näha sellist õiglase hüvitise üksikasjalikku korda, mille alusel koheldakse põhjendamatult ebavõrdselt eri liiki ettevõtjaid, kes turustavad võrdväärseid isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi alla kuuluvaid esemeid, või kaitstud objektide eri liiki kasutajaid (kohtuotsus, 5.3.2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 46 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et põhikohtuasjas vaidluse all olevad õigusnormid ei võimalda iga juhtumi puhul tagada võrdselt kohtlemist isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksma kohustatud tootjate ja maaletoojate puhul, kes võivad olla sarnases olukorras.
- 47 Kõigepealt, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 40, ei ole nende õigusnormide hulgas nimelt üldkohaldatavat sätet, mis vabastaks isiklikuks tarbeks kopeerimise tasust tootjad ja maaletoojad, kes suudavad tõendada, et kõnealused seadmed ja andmekandjad on omandanud muud kui füüsilised isikud eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isiklikuks tarbeks kopeerimisest, vaid need piirduvad sellega, et panevad SIAE-le kohustuse teha kõik mõistlikult võimalik, ehk SIAE-l on üksnes kohustus „edendada“ protokollide sõlmimist isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksma kohustatud isikutega. Sellest järeldub, et sarnases olukorras olevaid tootjaid ja maaletoojaid võidakse kohelda erinevalt olenevalt sellest, kas nad on sõlminud SIAE-ga kokkuleppe protokollide või mitte.
- 48 Järgmiseks, kõnealustes õigusnormides ja konkreetselt tehnilise lisa artiklis 4 ei ole ette nähtud objektiivseid ja läbipaistvaid kriteeriume, millele õiglast hüvitist maksma kohustatud isikud või nende kutseliidud peavad vastama niisuguste kokkuleppe protokollide sõlmimiseks, vaid nimetatud sättes on

piirdatud mainimisega, et tasuvabastust võib kohaldada näiteks „seadmete või andmekandjate kutsealase kasutamise juhtudel või teatavate videomänguaparaatide puhul“, ning lisaks on samas artiklis kirjas, et tasuvabastust võib kohaldada objektiivselt või subjektiivselt.

- 49 Viimaseks tuleb tõdeda, et kuna niisuguste protokollide sõlmimisel on SIAE-le ja õiglast hüvitist maksuma kohustatud isikutele või nende kutseliitudele jäetud läbirääkimisvabadus, siis isegi juhul, kui niisugused protokollid sõlmitakse kõikide isikutega, kellel on õigus vabastusele isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise kohustusest, ei ole tagatud, et sarnases olukorras olevaid tootjaid ja maaletoojaid koheldakse võrdselt, sest kõnealuste kokkulepete tingimused on eraõiguslike läbirääkimiste tulemus.
- 50 Lisaks ei võimalda käesoleva kohtuotsuse punktides 47–49 esile toodud asjaolud leida, et põhikohtuasjas vaidluse all olevad õigusnormid tagavad, et käesoleva kohtuotsuse punktis 44 meenutatud nõue oleks täidetud tõhusalt ja eelkõige vastavalt õiguskindluse põhimõttele.
- 51 Teiseks nähtub nii teise eelotsuse küsimuse sõnastusest kui ka Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest, et SIAE väljatöötatud tagasimaksmise menetlus, mis on avaldatud SIAE veebisaidil leiduvates „juhistes“, näeb ette, et tagamismaksmist saab nõuda ainult lõppkasutaja, kes ei ole füüsiline isik. Tagasimaksmist ei saa seevastu nõuda seadmete või andmekandjate tootja või maaletooja.
- 52 Sellega seoses piisab, kui tõdeda samamoodi, nagu on märgitud kohtujuristi ettepaneku punktides 58 ja 59, et kuigi Euroopa Kohus asus 5. märtsi 2015. aasta kohtuotsuses Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, punkt 55) seisukohale, et liidu õigusega ei ole vastuolus õiglase hüvitise süsteem, mille kohaselt võivad isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu tagastamist nõuda ainult tasule allutatud seadmete ja andmekandjate lõppkasutajad, täpsustas Euroopa Kohus siiski, et niisugune kord on liidu õigusega kooskõlas ainult tingimusel, et tasu maksuma kohustatud isikud vabastatakse liidu õigust järgides tasu maksmisest, kui nad tõendavad, et nad on tarninud asjaomased seadmed ja andmekandjad muudele kui füüsilistele isikutele eesmärkidel, mis ilmselgelt erinevad isiklikuks tarbeks kopeerimisest.
- 53 Nähtuvalt käesoleva kohtuotsuse punktidest 39–49 ei ole see käesoleval juhul aga nii.
- 54 Lisaks tuleb meelde tuletada, et vastavalt direktiivi 2001/29 põhjendusele 31 tuleb tagada õiglane tasakaal õiguste omajate ja kaitstud teoste kasutajate vahel. Euroopa Kohtu praktika kohaselt peab õiglase hüvitise süsteem seetõttu sisaldama mehhanisme, eelkõige tagasimaksmise mehhanismi, mis on mõeldud selleks, et korrigeerida teatavat liiki kasutajaid kahjustava mis tahes „ülekompanseerimise“ olukorda, mis ei vasta kõnealuses põhjenduses nimetatud nõudele (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.11.2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, punktid 85 ja 86).
- 55 Kuna käesoleval juhul ei näe põhikohtuasjas vaidluse all olev õiglase hüvitise süsteem ette piisavaid tagatise niisuguste tootjate ja maaletoojate tasust vabastamiseks, kes tõendavad, et nad on tarninud asjaomased seadmed ja andmekandjad muudele kui füüsilistele isikutele eesmärkidel, mis ilmselgelt erinevad isiklikuks tarbeks kopeerimisest, siis peaks see süsteem nähtuvalt käesoleva kohtuotsuse punktis 37 selgitatust nägema ette õiguse tasu tagastamisele, mis oleks tõhus ega teeks makstud tasu tagasisaamist ülemäära raskeks. Põhikohtuasjas vaidluse all oleva õiglase hüvitise süsteemis ette nähtud õigust tagasimaksmisele ei saa pidada tõhusaks, sest on selge, et sellele ei saa tugineda füüsilised isikud, isegi kui nad omandavad seadmed ja andmekandjad eesmärkidel, mis ilmselgelt erinevad isiklikuks tarbeks kopeerimisest.
- 56 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et liidu õigust ja täpsemalt direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja millega esiteks seatakse ilmselgelt muuks kui isiklikuks tarbeks kopeerimiseks mõeldud seadmete ja andmekandjate tootjate ja maaletoojate isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise kohustusest vabastamise tingimuseks kokkuleppe sõlmimine üksuse, kellel on seaduslik monopol teoste autorite huvide esindamiseks, ja

tasu maksmiseks kohustatud isikute või nende kutseliitide vahel, ning milles teiseks nähakse ette, et niisuguse tasu tagasimaksmist võib selle alusetu maksmise korral nõuda ainult nimetatud seadmete ja andmekandjate lõppkasutaja.

Taotlus piirata kohtuotsuse ajalist kehtivust

- 57 SIAE palus oma kirjalikes seisukohtades Euroopa Kohtul piirata käesoleva kohtuotsuse ajalist mõju, kui viimane peaks otsustama, et sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on vastuolus direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktiga b.
- 58 SIAE juhib oma taotluse põhjendamiseks Euroopa Kohtu tähelepanu esiteks rasketele majanduslike tagajärgedele, mis niisugune otsus SIAE jaoks kaasa võib tuua, sest kui välja arvata see osa tasust, mille SIAE jättis tasude sissenõudmisega seotud tegevuse kulude katteks, on hüvitised õigustatud isikutele juba välja makstud. Teiseks ei ole kahtlust, et SIAE tegutses heas usus ja täielikus veendumuses, et põhikohtuasjas vaidluse all olevad õigusnormid on liidu õigusega igati kooskõlas, kusjuures tema veendumust süvendas asjaolu, et kuigi kõnealuseid õigusnorme kohaldati pika aja jooksul, ei esitanud nendest normidest täiesti teadlik olnud komisjon kunagi vastuväiteid nende kooskõla kohta liidu õigusega.
- 59 Siinkohal tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt selgitab ja täpsustab tõlgendus, mille Euroopa Kohus talle ELTL artikliga 267 antud pädevust kasutades liidu õigusnormile annab, selle sätte tähendust ja ulatust, nagu seda peab või oleks pidanud mõistma ja kohaldama alates selle jõustumise hetkest. Sellest järeldub, et kohus võib ja peab kohaldama õigusnormi sellises tõlgenduses ka õigussuhetele, mis on tekkinud enne tõlgendamistaotluse kohta tehtud kohtuotsust, kui peale selle on täidetud muud nimetatud normi kohaldamisega seotud vaidluses pädevasse kohtusse pöördumise tingimused (vt eelkõige kohtuotsused, 17.2.2005, Linneweber ja Akritidis, C-453/02 ja C-462/02, EU:C:2005:92, punkt 41; 6.3.2007, Meilicke jt, C-292/04, EU:C:2007:132, punkt 34, ja 27.2.2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, punkt 40).
- 60 Seetõttu võib Euroopa Kohus liidu õiguskorrale omast õiguskindluse üldpõhimõtet kohaldades vaid erandjuhtudel piirata kõikide huvitatud isikute võimalust tugineda mõnele tema tõlgendatud õigusnormile, et vaidlustada heauskselt loodud õigussuhteid. Selleks et taolist piiramist lubada, peavad olema täidetud kaks peamist tingimust, nimelt huvitatud isikute heausksus ja raskete tagajärgede oht (vt eelkõige kohtuotsused, 10.1.2006, Skov ja Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, punkt 51; 3.6.2010, Kalinchev, C-2/09, EU:C:2010:312, punkt 50, ja 27.2.2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, punkt 41).
- 61 Konkreetsemalt on Euroopa Kohus kasutanud seda lahendust vaid kindlaksmääratud asjaoludel, kui esines raskete majanduslike tagasilöövide tekkimise oht, mis tulenes eelkõige õiguspäraselt kehtivateks peetud õigusnormide alusel heas usus loodud õigussuhete suurest arvust, ning kui ilmnes, et objektiivne ja märkimisväärne ebakindlus liidu õigusnormide reguleerimisala suhtes, mis võis olla tingitud ka teiste liikmesriikide või Euroopa Komisjoni käitumisest, viis selleni, et eraõiguslikud isikud ja siseriiklikud ametiasutused tegutsesid liidu õigusnormide vastaselt (kohtuotsus, 27.2.2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 62 Käesoleval juhul tuleb seoses esimese kriteeriumiga tõdeda, et 21. oktoobri 2010. aasta kohtuotsuses Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 53) võttis Euroopa Kohus juba seisukoha niisuguse süsteemi kooskõla kohta liidu õigusega, mis nägi ette isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu vahet tegemata kohaldamise kõigi reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate liikide suhtes, sealhulgas juhul, kui nimetatud seadmeid omandavad muud kui füüsilised isikud eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isikliku kasutamise eesmärgil kopeerimisest. Neil asjaoludel ei saa SIAE

väita, et tal tekkis veendumus põhikohtuasjas vaidluse all olevate õigusnormide kooskõlast liidu õigusega põhjusel, et komisjon ei esitanud vastuväiteid asjaomaste õigusaktide kooskõla kohta liidu õigusega.

- 63 Teise kriteeriumi kohta tuleb igal juhul tõdeda, et SIAE ei ole tõendanud raskete tagajärgede esinemist, vaid on piirdunud märkimisega, et hüvitised on õigustatud isikutele juba täielikult välja makstud ja et tal „ei ole selliseid summasid tõenäoliselt võimalik tagasi nõuda“.
- 64 Seetõttu ei ole vaja käesoleva kohtuotsuse ajalist kehtivust piirata.

Kohtukulud

- 65 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Liidu õigust ja täpsemalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja millega esiteks seatakse ilmselgelt muuks kui isiklikuks tarbeks kopeerimiseks mõeldud seadmete ja andmekandjate tootjate ja maaletoojate isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise kohustusest vabastamise tingimuseks kokkuleppe sõlmimine üksuse, kellel on seaduslik monopol teoste autorite huvide esindamiseks, ja tasu maksmiseks kohustatud isikute või nende kutseliitude vahel, ning milles teiseks nähakse ette, et niisuguse tasu tagasimaksmist võib selle alusetu maksmise korral nõuda ainult nimetatud seadmete ja andmekandjate lõppkasutaja.

Allkirjad